

פקודת העליה ב־ 354 תשי"ב

מס' 5 לש' 1941.

פקודת הבאה לאחד את החוק הדין בעליה ובענינים הקשורים בכך.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

השם הקצר.

1. פקודה זו תקרא פקודת העליה, 1941.

2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים דלקמן, חוץ אם ענין הכתוב

פירושו.

— יחייב פירוש אחר —

„קצין מפקד“ פירושו רב החובל או הקצין הממונה על כל ספינה א' סיהה בשירות הוד מלכתו או בשירותה של ממשלת פלשתינה (א"י) ;
„תלוי“ פירושו:

(1) אשתו של עולה או תושב קבוע, כל בן או בת שלו למטה מבני שמונה עשרה, וכל נכד או נכדה שלו, למטה מאותו גיל, היתומים מאביהם, או

(2) אדם —

(1) שהוא קרוב של עולה או של תושב קבוע, פרט לקרוב המוזכר

בפסקא (1) מסעיף זה ; וכן

(11) אשר בנוגע אליו נוכח מנהל מחלקת העליה כי בבואו לארץ יהא תלוי לכלכלתו לגמרי וישרות באותו עולה או באותו תושב קבוע, וכי עלול הוא להיות תלוי כך.

(א) אם הוא בן שמונה עשרה שנה ומעלה — כל ימי שבתו בפלשתינה (א"י), ואילו

(ב) אם הוא למטה מבן שמונה עשרה שנה — במשך אותו זמן, לאחר בואו לארץ, שמנהל מחלקת העליה ימצאנו הוגן, לפי שיקול דעתו, לפי כל המסכות שבענין.

„מנהל“ פירושו הפקיד שנתמנה ע"י הנציב העליון בצו להשיג על הגשמתה של פקודה זו ;

„נכרי“ פירושו מי שאינו נתין פלשתינה (א"י) ;

„עולה“ פירושו נכרי שאינו תושב קבוע בפלשתינה (א"י), הנכנס לארץ בדרך חוקית על מנת להתישב בה ישיבת קבע ;

„פקיד עליה“ פירושו כל פקיד שנתמנה מטעם הנציב העליון למלא כל תפקיד הקשור בפיקוח על העליה, בין שאותו תפקיד מהווה את כל תפקידיו הרשמיים של אותו פקיד ובין שהוא מהווה רק חלק מתפקידיו הרשמיים ;

„נתין פלשתינאי (א"י)“ פירושו אדם שהוא נתין פלשתינאי (א"י) עפ"י חוק הגתינות הניהג באותה שעה ;

„תושב קבוע“ פירושו אדם היושב ישיבת קבע בפלשתינה (א"י), בין שהוא נתין פלשתינאי (א"י) ובין שהוא נכרי ;

„פועל ארעי“ פירושו נכרי שאינו תושב קבוע או חייר, שנכנס לפלשתינה (א"י) כחוק לצורך עבודה ארעית בעבודה בעלת אופי מסויים במפעל בעל אופי מסויים ;

„תייר“ פירושו נכרי שאינו תושב קבוע והנכנס לארץ בדרך חוקית שלא על מנת להתישב בה ישיבת קבע או לחפש או לקבל בה עבודה.

תפקידי המנהל ותפקידי העליה.

3. למנהל ולכל פקיד-עליה תהא הסמכות לעלות לכל אניה ולהכנס לכל אורון או רכבת, לעצור ולחקור כל איש שיש יסוד להניח כי הוא נכרי הרוצה להכנס לפלשתינה (א"י) או לעזוב את פלשתינה (א"י) אם מאמין מנהל מחלקת העליה או פקיד-עליה שאותו איש הרוצה לעזוב את פלשתינה (א"י) חייב כסף לממשלת פלשתינה (א"י). בתוקף פקודה זו או תקנות שהותקנו על פיה, ולדרוש מאותו איש הרוצה להכנס לפלשתינה (א"י) או לעזוב את פלשתינה (א"י) להראות מכתבים, אגרות, או תזכירים או כל דבר כתוב או מודפס הכולל תרשימים, צילומים וכל תמונות אחרות הנמצאים ברשותו ואשר הפקיד יודע, או יש לו יסוד להאמין, שיש בהם חומר עדות שיסייע בידו למלא את התפקידים המוטלים עליו עפ"י פקודה זו.

4.—(1) פקודה זו לא תחול על —

סוגי אנשים מסוימים יהיו פטורים מהוראות פקודה זו

- (א) אנשים העובדים בשירות ממשלת פלשתינה (א"י) ;
- (ב) קצינים ומלחים באניות הוד מלכותו או באניות של כל מעצמה ידידה להוד מלכותו ;
- (ג) חייל בצבא, או בחיל האוויר וכל העובד בשירות הדיפלומטי או בשירות-הקונסוליה של הוד מלכותו ;
- (ד) כל קונסול לפי מעמדו, המיופה כח כהלכה ;
- (ה) אשתו של אחד האנשים הפטורים לפי הוראות הפסקאות (א), (ג) ו-(ד) דלעיל, ובניו ובנותיו הבלתי נשואים שלא מלאו להם י"ח שנה ;
- (ו) כל איש או סוג של אנשים שהנציב העליון רשאי לשחררם בצו עפ"י פקודה זו מהוראות פקודה זו, כלן או מקצתן, בין לחלוטין ובין לפי תנאים שיקבע.

בתנאי שכל האנשים בסוגים המוזכרים בסעיף-קטן זה ימסרו יריעות בנוגע לעצמם ככל אשר ידרשו פקידי העליה, הפועלים מכוח פקודה זו, בהגיעם לארץ ובצאתם ממנה.

(2) אנשים שמקום-מגורם הרגיל הוא בעבר הירדן מזרחה רשאים להכנס לפלשתינה (א"י) ישר מעבר הירדן אף אם אין בידם פספורט או מסמך אחר כיוצא בזה, חוץ אם צוה הנציב העליון אחרת. בתנאי שאנשים אלה יכנסו לפלשתינה (א"י) רק כעולים או כתיירים או כפועלים ארעיים בגדר מובנה של פקודה זו.

5.—(1) אסור לשום נכרי שחלה עליו פקודה זו להכנס לפלשתינה (א"י)

אסור לנכרים להכנס לפלשתינה (א"י) אלא אם כן הם נקיים מפסליוות יריעות.

אם הוא —

- (א) משוגע, חסר דעה או לקוי ברוחו, או
- (ב) זונה, או

(ג) עלול להיות קבצן או ליפול למשא על הצבור, או

(ד) נתחייב בדינו בכל ארץ שהיא בשל רצח או בשל עברה שבגללה נידון למאסר, ולא קבל חנינה גמורה, ומפאת המסבות הקשורות בכך הוא מוחזק בעיני הנציב העליון לאדם בלתי-ראוי להכנס לפלשתינה (א"י), או

(ה) מוחזק בעיני המנהל, על יסוד ידיעות שקבל באורח רשמי, לאדם בלתי-ראוי להכנס לפלשתינה (א"י), או אם

(ו) נתברר לנציב העליון, על יסוד עדות שתראה מספקת בעיניו, שהאיש עלול להתנהג באופן שיהא מסוכן לשלום ולסדר המתוקן בפלשתינה (א"י), או להפיח איבה בין העם ובין ממשלת פלשתינה (א"י), או לחתור נגד מרותה של הממשלה בפלשתינה (א"י), או

(ז) רוצה להכנס לארץ כתייר או כפועל ארעי ואין ברשותו פספורט ברתוקף שניתן לו ע"י ממשלת הארץ שהוא נתינה או אזרח-הוא או בשמה של אותה ממשלה, או כל מסמך אחר שיהא קובע את נתינותו ואת זהותו כדי הנחת דעתו של הנציב העליון, ואם אותו פספורט או מסמך הוא פספורט בריטי — צריך הוא לשאת עליו הערת-קיום ברתוקף, ואילו אם אותו פספורט או מסמך אחר כיוצא בו איננו פספורט בריטי, צריך הוא לשאת עליו ויזה ברתוקף שניתנה ע"י פקיד קונסוליה בריטי או פקיד-פספורטים בריטי או פקיד-עליה, ובאותו פספורט או מסמך צריך להדביק צילום של בעל הפספורט או המסמך, חוץ אם אותו אדם הוא אשה מושלמית:

בתנאי שבמקרים מיוחדים יכול הנציב העליון לתת רשות להכנס לפלשתינה (א"י) כתייר או כפועל ארעי לכל אדם אשר אם מפני שאין מכירים בו כנתיין או כאזרח של איזו ארץ, שהיא, או מחמת כל סבה אחרת אין הוא יכול באמת ובתמים לקבל פספורט או מסמך כאמור לעיל, אלא שלדעת הנציב העליון הוא ראוי להכנס לארץ כתייר, או

(ח) רוצה להכנס לארץ כעולה ואין ברשותו תעודת עליה או רשיון שניתנו ע"י המנהל עפ"י כל תקנה מן התקנות שעפ"י הפקודה הזאת, נוסף על הפספורט או המסמך ברתוקף הדרושים לפי פסקא (ז) של סעיף זה; בתנאי שבמקרים מיוחדים יכול הנציב העליון לתת רשות להכנס לארץ כעולה, לכל אדם אשר אם מפני שאין מכירים בו כנתיין או כאזרח של איזו ארץ שהיא או מחמת כל סבה אחרת אין הוא יכול באמת ובתמים לקבל פספורט או מסמך כאמור לעיל, אלא שלדעת הנציב העליון הוא ראוי להכנס לארץ כעולה;

ובתנאי שלא תדרשנה תעודות-עליה מנשותיהם של אנשים שנולדו בפלשתינה (א"י) הם נתינים עותמנים אך לא רכשו את הנתינות הפלשתינאית (א"י), ומבניהם ומבנותיהם הבלתי נשואים שלא מלאו להם י"ח שנה, או

(ט) סובל ממחלה שהוכרזה בתקנות עפ"י פקודה זו כמחלה הפוסלת אותו להכנס לפלשתינה (א"י), או

(י) ממאן למלא אחרי דרישות התקנות שהותקנו עפ"י פקודה זו לטובת עניני בריאות העם; או

(יא) אינו ממלא אחרי כל דרישה אחרת שתיקבע בתקנות שהותקנו עפ"י הפקודה הזאת.

(2) לשום נכרי לא תהא זכות מוחלטת להכנס לפלשתינה (א"י) בלי רשות מאת המנהל או מאת פקיד העליה אשר במקום כניסתו לפלשתינה (א"י), גם אם יש ברשותו פספורט ברתוקף או מסמך אחר כיוצא בו, ועליהם הערת-קיום או ויזה לפלשתינה (א"י), כדרוש, וגם אם אין אותו נכרי נתון לשום פסלות מן הפסלויות המפורטות בסעיף-קטן (1) של סעיף זה.

(3) רשאי הנציב העליון לשמש, לפי שיקול דעתו הבלתי מוגבל, בסמכויות דלקמן, כולן או מקצתן, לפי צו שיפורסם בעתון הרשמי:—

(א) לקבוע את הסדר הכל המקסימלי של תעודות-עליה שתנתנה במשך כל תקופה מסויימת בהתאם לתקנות העליה או לכל תקנות שהותקנו עפ"י פקודה זו.

(ב) לקבוע סוגים של עולים ולקבוע את המספר המקסימלי של תעודות-עליה שתנתנה לכל סוג וסוג במשך תקופה מסויימת, בהתאם לתקנות העליה או לכל תקנות שהותקנו עפ"י פקודה זו.

6—(1) בהתאם להוראות כלליות או מיוחדות של הנציב העליון או של המנהל, רשאי פקיד-עליה לתלות את מתן הרשות לנכרי להכנס לפלשתינה (א"י) בתנאים שימצא למתאימים, ובהתאם לאותן הוראות רשאי פקיד-קונסוליה בריטי או פקיד פספורטים בריטי לתלות מתן ויזה או הערת-קיום לנכרי להכנס לארץ באותו תנאי שימצא לנכון לקבעו, והנציב העליון או המנהל יכולים בכל עת להוסיף לרשות כניסה שכבר ניתנה את התנאים אשר יישרו בעיניהם ועל הנכרי למלא אחרי אותם התנאים שקבעום או הוסיפום.

(2) הגיש תושב קבוע בקשה לתת לנכרי רשות כניסה לפלשתינה (א"י), רשאי הנציב העליון או המנהל להטיל על המבקש את התנאים שימצא לראוי לקבוע, ומותר לעכב את מתן הרשות עד שימלא המבקש אחרי התנאים ההם.

7—(1) כל נכרי הנכנס לפלשתינה (א"י) כעולה חייב עם כניסתו לשלם את המס או המסים אשר ייקבעו בתקנות, וכל נכרי שהוא תייר או פועל ארעי וקבל רשות מאת המנהל להשאר בארץ עולמית, או למשך זמן מסויים, חייב עם קבלת אותה רשות, לשלם את המס או המסים אשר ייקבעו בתקנות.

(2) אם (א) בצאת תייר או פועל ארעי מן הארץ או לפני כן נתגלה שהוא שהה בפלשתינה (א"י) זמן ארוך יותר משהיה רשאי עפ"י החוק לשהות בה, או (ב) בצאת כל אדם מן הארץ או לפני כן, נתגלה כי נכנס לפלשתינה (א"י) בניגוד לכל הוראה מהוראות הפקודה הזאת או לכל תקנה מן התקנות שהותקנו על פיה,

יהא צפוי לשלם לפקיד עליה אותו מס או אותם מסים שייקבעו בתקנות: בתנאי ששום דבר האמור בסעיף-קטן זה אין לראותו כפוגע באחריות החלה על אותו תייר או פועל ארעי או אותו אדם עפ"י סעיף 12(2).

(3) עולים, תיירים, פועלים ארעיים ותושבים קבועים ישלמו, בקשר עם הענינים המוסדרים עפ"י פקודה זו, או עפ"י תקנות שיתקינו על פיה, את כל אותם המסים הנוספים שייקבעו בתקנות.

8—(1) פקיד-עליה או רופא ממשלתי שהנציב העליון הטיל עליו את התפקיד לבדוק אנשים הרוצים להכנס לפלשתינה (א"י) כעולים, יוכלו לבדוק כל נכרי המבקש להכנס לפלשתינה (א"י) ולעכבו באופן זמני.

(2) כל שסירבו לתת לו רשות להכנס לפלשתינה (א"י) מותר לעצרו לזמן מה באותו אופן ובאותו המקום שהנציב העליון יורה בצו, ובהיותו עצור כך דינו כדן אדם הנתון במשמר חוקי.

(3) המנהל או פקיד-עליה שהורשה על ידו כהלכה רשאים לצוות שמי שבא באניה או באוירון או במרכבת מוטור או במרכבה אחרת וסירבו לתת לו רשות

הסככות להטיל תנאים.

עולים וכו' חייבים בתשלום מסים.

בריקתם, עצירתם ושילוחם של עולים.

להכנס לפלשתינה (א"י) יובל מפלשתינה (א"י) על ידי רב החובל של האניה או על ידי האיש הממונה על האוירון או על מרכבת המוטור או על המרכבה האחרת שבהם בא או ע"י בעליהם או סוכניהם של האניה, האוירון, מרכבת המוטור או המרכבה האחרת, אל הארץ שהוא נתינה או שממנה יצא כדי לבוא לפלשתינה (א"י), ורב החובל של האניה או האיש הממונה על האוירון או על מרכבת המוטור או על המרכבה האחרת או בעליהם או סוכניהם של האניה או של האוירון או של מרכבת המוטור או המרכבה האחרת חייבים למלא אחרי אותו הצו.

(4) כל שהוא רב חובל של אניה או ממונה על אוירון או על מרכבת מוטור או על מרכבה אחרת והוא מתיר ביודעין למי שלא קבל רשות, כניסה לפלשתינה (א"י) לרדת מאניתו או מאוירונו בפלשתינה (א"י) או להכנס לארץ במרכבת המוטור או במרכבה האחרת בניגוד לפקודה זו או ממאן לקבלו לאניתו או לאוירונו או למרכבת המוטור שלו או למרכבת האחרת שלו או אינו או חוץ באמצעים המתאימים כדי להחזיק אותו אדם באניתו או באוירונו או במרכבת המוטור שלו או במרכבה האחרת שלו, או בכל מקום אחר שנתאשר ע"י פקיד עליה, יאשם בעברה על פקודה זו, ואם נאשם רב חובל של אניה או ממונה על אוירון בעברה כזאת, אפשר לאסור על האניה או על האוירון לעזוב את הארץ עד שתוגש ההאשמה ועד שישולם הקנס שהושת, אם הושת קנס.

(5) רב החובל, בעליה וסוכניה של אניה שירד או הורד ממנה נכרי שלא קבל רשות להכנס לפלשתינה (א"י) כעולה, יהיו אחראים כולם כאחד וכל אחד בפני עצמו, לשלם לממשלה את כל ההוצאות שהוציאה בקשר עם הובלתו וכלכלתו של הנכרי ההוא והסעתו מפלשתינה (א"י): כיוצא בזה תחול אותה האחריות במסבות דומות לאלה גם על הממונה על כל אוירון או על מרכבת מוטור או על מרכבה אחרת ועל בעליהם וסוכניהם.

9.—(1) כל שהורשה להכנס לפלשתינה (א"י) כעולה ולא מסר בכניסתו לממשלת פלשתינה (א"י) את הפרטים האישיים שנדרשו ממנו, חייב למסור את הפרטים הללו למנהל בתוך חמשה עשר יום מיום בואו.

(2) כל תייר או סועל ארעי —

(א) המקבל רשות להאריך כדי אותו זמן שייקבע בתקנות את מועד שהותו בפלשתינה (א"י) ולמשך זמן ארוך יותר מן התקופה שנקבעה בתקנות כתקופה שבה רשאים תיירים או פרעלים ארעיים לשהות בפלשתינה (א"י), או

(ב) המקבל רשות להשאיר בארץ עולמית כעולה,

חייב למסור למנהל את הפרטים הנזכרים בסעיף־קטן (1) של סעיף זה תוך חמשה עשר יום מיום קבלת הרשות.

10.—(1) יכול הנציב העליון או כל פקיד שהורשה על ידו בצו לצוות לגרש מפלשתינה (א"י) כל אדם שאינו נתין פלשתינאי (א"י), ובאותו הצו יוכל לדרוש מאת האדם ההוא לעזוב את פלשתינה (א"י) ולהשאיר לאחר כן מחוצה לה בכל מקרה מן המקרים הבאים דהיינו:

(א) אם איזוה בית משפט בפלשתינה (א"י) חייב אותו בדין על עברה והציע להוציא נגדו צו גירוש;

(ב) אם בתוך שנה אחת מיום כניסתו האחרונה לפלשתינה (א"י) מאשר כל בית משפט שהוא נמצא נודד ללא אמצעי מחיה גלויים או שנשפט בארץ נכריה על פשע המחייב את הסגרתו;

על העולים וכו'
למסור לממשלה את
כל הפרטים
שחברות מהם.

הנציב העליון יוכל
להוציא צו־גירוש
במקרים ידועים.

(ג) אם נמצא בפלשתינה (א"י) בלי שקבל רשות להכנס אליה בהתאם להוראות פקודה זו ;

(ד) אם הוא תייר או איש שיש לו ויזת-מעבר וקבל רשות להשאיר בפלשתינה (א"י) זמן קצוב, והוא נשאר בפלשתינה (א"י) כעבור אותו הזמן מבלי שקבל רשות לכך מאת המנהל ;

(ה) אם הוכח לנציב העליון כדי הנחת דעתו שמסר ביודעין ידיעות כוזבות למנהל או לכל פקיד אחר בממשלת פלשתינה (א"י) בשעה שפנה בבקשה לקבלת תעודת עליה או ויזה או הערת קיום לכניסה לפלשתינה (א"י) ;

(ו) אם מפאת איוו סבה שהיא חושב הנציב העליון שיש במתן צו כזה משום טובת הצבור.

(2) אם ערך בית המשפט הצעה עפ"י סעיף-קטן (1) (א), ונוסף על כך הן את האדם למאסר לתקופה מסוימת, רשאי הנציב העליון לתת צו לגירושו של אותו אדם מן הארץ בהתאם להוראות סעיף-קטן (1) ואפילו לא השלים עדיין אותו אדם את תקופת מאסרו, ושומר בית הסוהר אשר בו נכלא אותו אדם חייב למסרו לשם גרוש בהתאם לצו.

(3) מי שיצא את הארץ עפ"י הוראות סעיף-קטן (2) ונמצא לאחר מכן בפלשתינה (א"י) מתוך שחזר ונכנס אליה תוך כדי הפרת הוראות הפקודה הזאת יהא צפוי להיות נעצר ומוכא בפני שופט-שלום, נוסף על כל עונש שישאנו מחמת שנכנס לארץ בדרך זו, ואם נוכח שופט השלום כי הוא האיש המוזכר בצו, יצוה שישלם את ימי מאסרו עפ"י הפסקדין שניתן נגדו, ולאחר מכן יהא האיש חייב לשבת במאסר עד תום ימי מאסרו, ולא יהא זכאי לשום ויתור על ימי מאסרו בזכות התנהגותו הטובה כשהיה אסור בבית הסוהר לפני צאתו את הארץ.

(4) כל אימת שיוציא הנציב העליון צו כזה הוא יכול להטיל את הצו על התלויים באיש הנזכר בצו או על האנשים, כולם או מקצתם, שימצאו בפלשתינה (א"י) ואשר אינם נתיגי פלשתינה (א"י).

(5) מי שניתן נגדו צו כזה מותר לגרשו מפלשתינה (א"י), ורשאי הנציב העליון להשתמש בכספו או ברכושו של המגורש לכיסוי הוצאות נסיעתו הוא ונסיעת התלויים בו והוצאות כלכלתם עד שהוא והתלויים בו יצאו מן הארץ.

(6) צו שניתן עפ"י סעיף זה יוכל להיות תלוי בכל תנאי שהנציב העליון ימצא לראוי לקבוע.

(7) כל אדם שניתן נגדו צו גרוש חייב לצאת מפלשתינה (א"י) בהתאם לצו ולאחר מכן, כל עוד הצו בתקפה, חייב הוא להשאיר מחוץ לפלשתינה (א"י).

(8) מי שניתן נגדו צו כאמור לעיל יהא צפוי להנתן במשמר ככל אשר יורה הנציב העליון בצו, כל זמן שהוא מחכה לגירושו ובשעה שהוא מובל לאיוו אניה או רכבת או אוירון או למרכבת מוטור או למרכבה אחרת, ובשעה שהוא מצוי בהם עד שהאניה או הרכבת או האוירון או מרכבת המוטור או המרכבה האחרת יעזבו לחלוטין את פלשתינה (א"י), וכל שבמשפט שלו הציע בית המשפט להוציא נגדו צו-גירוש עפ"י פקודה זו, אף הוא יהא צפוי להנתן במשמר כאמור לעיל, עד שיחליט הנציב העליון בענינו, ובעת היות אותו אדם נתון במשמר יחשב כנתון במשמר חוקי.

9) שום צורגירוש שניתן עפ"י פקודת העליה, 1925, או עפ"י פקודת העליה או עפ"י פקודה זו ע"י הנציב העליון או ע"י פקיד שהורשה על ידו בין שניתן הצו לפני 27 בדצמבר, 1933, ובין שניתן לאחר מכן, לא יחשב למחוסר תוקף מחמת זה בלבד שהצו לא נתפרסם בעתון הרשמי.

על רבי החובלים של
אניות וכו' להמציא
רשימת ידועות.

11. רב החובל של אניה המורידה נוסעים לאיזה חוף בפלשתינה (א"י) וכל הממונה על אירון או אמצעי הובלה אחר המוריד נוסעים באחד המקומות בפלשתינה (א"י), חייבים מיד בהגיע האניה או האירון או אמצעי ההובלה האחר, למסור לפקיד העליה החונה בחוף או במקום, או לכל פקיד אחר שמנהל מחלקת העליה יפקידו לתכלית זו, רשימה של כל הנוסעים, פרט לעובדי האניה או האירון או אמצעי ההובלה האחר, או לנהגיהם או לטייסייהם, בין שיש בדעתם של אותם אנשים לרדת לפלשתינה (א"י) כדי להשאר בה, ובין שאין בדעתם לרדת לפלשתינה (א"י) כדי להשאר בה, והרשימה תכיל את הפרטים אשר ייקבעו בתקנות.

עברות וענשיהן.

12.—(1) כל העובר על הוראה מהוראות פקודה זו, או על כל צו או תקנה שהותקנו על פיה, או שאינו ממלא אחריהם או העוזר או מסייע לעברה כזאת או נותן מקלט לאדם שהוא יודעו או שיש לו יסוד מספיק להאמין כי עבר עברה כזאת, יאשם בעברה, על פי פקודה זו. ביחוד יאשם אדם בעברה אם הוא—

(א) מסרב להשיב על שאלה ששאל אותו המנהל או כל פקיד עליה כדי לקבל ידיעות אשר תעזרנה לו למלא את התפקידים המסורים לו עפ"י פקודה זו, או מסרב להראות כל מסמך הנמצא ברשותו ואשר הפקיד יודע או יש לו יסוד מספיק להאמין כי יש בו חומר-עדות שיסייע בידו למלא את התפקידים המוטלים עליו עפ"י פקודה זו;

(ב) עורך רשימה כוזבת או הודעה כוזבת בקשר עם בקשה לתעודת-עליה, לויזה או לרשיון להשאר בפלשתינה (א"י), בין שעשה זאת בשביל עצמו ובין שעשה זאת בשביל אדם אחר;

(ג) משנה בנגוד לחוק כל תעודה או העתק של תעודה או כל רשימה שנעשו בהתאם לפקודה זו;

(ד) מפריע או מכשיל פקיד במילוי תפקידו;

(ה) משתמש בכל תעודת עליה שזויפה או שונתה שלא כחוק או שאינה בסדר או בכל פספורט או מסמך-נסיעה שאינו ויזה או הערת-קיום זויפו או שונו בהם שלא כחוק או טיפלו בהם שלא כחוק, או מחזיקם ברשותו בלא צידוק מספיק.

(2) כל נכרי —

(א) הנכנס לפלשתינה (א"י) בניגוד לסעיף 5, או

(ב) שנכנס לפלשתינה (א"י) כתייר או על יסוד ויזה מעבר ברשות להשאר בפלשתינה (א"י) זמן קצוב, והוא נשאר בה כעבור אותו זמן בלי שיקבל רשות לכך מאת המנהל,

הרי אם ימצאוהו בפלשתינה (א"י) יאשם בעברה על פקודה זו.

„בכל תביעה פלילית המוגשת עפ"י סעיף-קטן זה נגד כל אדם שנאשם:
בכניסה לפלשתינה (א"י) בנגוד להוראות סעיף 5, סעיף-קטן (1), פסקא

(ז) או (ח) או כי נשאר בארץ לאחר תום הזמן שהותר לו לשבת בה אם בתור תייר או פועל ארעי ואם עפ"י ויזת-מעבר.
הרי חובת ההוכחה כי האיש אינו נכרי, או כי מבחינות אחרות הוא יושב בארץ ישיבה חוקית, תחול על הנאשם עצמו.

(3) (1) כל העוזר או מסייע לכל אדם אחר בכל הפרה של פקודה זו או של צו או תקנה שהותקנו על פיה, או הנותן מקלט לכל אדם כשהוא יודע, או שיש לו טעמים מספיקים להאמין, כי פעל מתוך הפרת פקודה זו, יהא צפוי לקנס של לא יותר מאלף פונט או למאסר לא יותר משמונה שנים או לשני העונשין כאחד, ולמרות כל דבר האמור בסעיף 3 מפקודת הפרוצדורה הפלילית (שפיטה על יסוד כתב האשמה), יישפט במשפט תכוף בפני בית-משפט מחוזי. כל המסייע או הנותן מקלט כנ"ל ליותר מאדם אחד בעת ובעונה אחת או באותו אמצעי, רואין אותו כאשם בעברה בעד כל אדם ואדם שהוא מסייע בידו או שהוא נותן לו מקלט בדרך זו.

פרק 15

(11) בלי לפגוע בכל הוראה מן ההוראות דלעיל, הרי כל ספינה או סירה מן הספינות והסירות דלקמן שמשקל משאה הרשום אינו יותר מאלף טון תוחרם ע"י ממשלת פלשתינה (א"י):—

(א) כל ספינה או סירה שבעליה, סוכנה או רב החובל שלה השתמש בה ביודעין בסיוע בידי כל אדם העובר על פקודה זו או על כל צו או תקנה שהותקנו על פיה, או במתן מקלט לכל אדם העובר על פקודה זו או על כל צו או תקנה שהותקנו על פיה;

(ב) כל ספינה או סירה השטה בתוך תחומי שלושה מילין ימיים מהחוף ואינה מפליגה לאחר שנדרשה להפליג ע"י מנהל מחלקת העליה או ע"י פקיד-עליה.

(111) בלי לפגוע בכל הוראה מהוראות סעיף-קטן זה, הרי כל אמצעי הובלה ששויו אינו יותר מאלף פונט, פרט לספינה או לסירה, שהשתמשו בו ביודעין כדי לסייע בידי כל אדם העובר על פקודה זו או על כל צו או תקנה שהותקנו על פיה או במתן מקלט לכל אדם העובר על פקודה זו או על כל צו או תקנה שהותקנו על פיה, יוחרם ע"י ממשלת פלשתינה (א"י).

(1V) מותר להגיש משפט בפני בית-משפט מחוזי כדי לחייב כל ספינה שמשקל משאה הרשום הוא למעלה מאלף טון ואשר היו מחרימים אותה אילו היה משקל משאה הרשום אלף טון או פחות מזה, בסכום שלא יעלה על עשרת אלפים פונט, לפי הכרעת דעתו של בית המשפט, ומותר לעכב את הספינה עד שיוגש המשפט הנ"ל ולאח"כ מותר לעכבה עד שיסולק הסכום שפסק בית המשפט או עד שתנתן ערובה לסילוקו כדי הנחת דעתו של בית המשפט. למרות כל האמור בכל חוק או פקודה, הרי רואין כל הזמנה למשפט עפ"י פסקא זו כהזמנה שנמסרה כחוק, אם נמסרה לרב החובל של הספינה או אם נמסרה לספינה ע"י שהדיקו את ההזמנה לתורן הראשי או לתורן האותות של הספינה.

(V) כל שנמצא אשם בעברה על פקודה זו או עפ"י כל תקנה שהותקנה על פיה, פרט לעברות המפורטות בפסקאות דלעיל של סעיף-קטן זה, יהא צפוי לקנס לא יותר ממאה פונט או למאסר לא יותר מששה חדשים או לשני העונשין כאחד.

מס' 74 ש' 1986.

האחריות לעונש עפ"י פקודה זו או עפ"י כל תקנה שהותקנה על פיה, אינה פוגעת באחריות לעונש על אותו מעשה שנקבעה עפ"י פקודת החוק הפלילי או עפ"י כל פקודה אחרת או חוק אחר, אלא ששום אדם לא ייענש פעמים על אותה עברה.

(4) כל החוזר לפלשתינה (א"י) לאחר שגורש ממנה הרי, כל עוד צו הגירוש עומד בתקפו, יהא צפוי למאסר לא יותר משלוש שנים או לקנס בסכום לא יותר ממאה פונט או לשני העונשין כאחד.

(5) אין להתחיל במשפט פלילי על עברה עפ"י פקודה זו אם עברו שנתיים מיום שנעשתה העברה.

הוראות מיוחדות
בענין ספינות
נוסעים המשוטטות
במימי החוף.

13.—(1) כל קצין מפקד שאניתו או סירתו הניפה ונושאת את הסמל הימי או את דגל-האניה המתאים רשאי לדרוף אחרי כל אניה המשוטטת במימי החוף של פלשתינה (א"י), כשהוא מאמין שהיא מסיעה אנשים המתעתדים להיות עולים ואשר אינה נעצרת לאחר שניתן לה אות או לאחר שנדרשה. בכך, ולאחר שיירה רייה לאות, רשאי הוא לירות אליה או לתוכה כדי להכריחה להעצר.

(2) הקצין המפקד או כל פקיד עליה רשאי לדרוש מאת רב החובל של כל אניה שבתוך מימי החוף של פלשתינה (א"י), המסיעה, לפי אמונתו, אנשים המתעתדים להיות עולים, להפליג משם, ורשאי הוא — מבלי לדרוש מאותו רב חובל לעשות זאת, או אם לאחר שדרש זאת מאתו לא הפליגה האניה — לעלות אליה, ולאחר שנוכח כי האניה מסיעה אנשים המתעתדים להיות עולים, רשאי הוא לדרוש מאת רב החובל להמציא לו את הפרטים המפורטים בתקנה 16 של תקנות העליה, ואם לא מסר רב החובל את הפרטים הללו או אם הפרטים שנמסרו כך מגלים כי יותר מחמשה מנוסעי האניה אין ברשותם מספודים בני-תוקף או מסמכים אחרים שהחוקתם היא הכרחית לצורך כניסה לפלשתינה (א"י) עפ"י פקודה זו, רשאי הוא להביא את האניה ההיא אל החוף לשם המטרות המפורטות בפסקאות (א) ו-(ב) של סעיף 14 ולשם כך הרשות בידו להשתמש בכוח, ככל אשר יהא, לדעתו, צורך בכך.

(3) הוראות הסעיף הזה לא תפגענה בסמכויות הנוספות המפורטות בסעיף 14.

14. מקום שיש לקצין המפקד או לפקיד עליה טעם להאמין כי בעליה של כל ספינה המשוטטת במימי החוף של פלשתינה (א"י), או רב החובל שלה או סוכנה אשם בעברה עפ"י סעיף 12(3), הרי —

(א) רשאי הוא לדרוש כי אותה אניה תעצר ואם יש צורך בכך — תובא אל החוף עד לעריכת חקירות נוספות בענין זה או עד שיעמידו לדין את בעל האניה או את רב חובלה או סוכנה בשל אותה עברה;

(ב) מותר לדרוש מאת רב החובל של אותה אניה להעלות לאניה את הקצין המפקד או כל פקיד עליה, ומאז ואילך תהא לו לקצין המפקד או לפקיד העליה הסמכות לנהל חקירות ולדרוש פרטים ככל אשר יישר בעיניו, ובלי לפגוע בכללותה של סמכות כזאת, רשאי הוא לדרוש מאת רב החובל למסור לו את הפרטים המפורטים בתקנה 16 של תקנות העליה;

(ג) כל מי שנמצא באניה כזאת ואשר הקצין המפקד או אותו פקיד העליה חושד בו כי יש בדעתו או כי היה בדעתו להיכנס לפלשתינה (א"י) מתוך הפרת סעיף 5, מותר לעצור אותו עד לעריכת חקירה נוספת בענין או עד שיעמידו לדין על עברה עפ"י סעיף 12(2) בתוקף הוראות סעיף 15;

1612
הוראות מיוחדות
בענין ספינות
נוסעים המשוטטות
במימי החוף.

מעצר ספינות
החשודות על מתן
מקלט לעולים בלתי
חוקיים ומעצרים של
אנשים החשודים
כעולים בלתי
חוקיים.

(ד) הקצין המפקד או אותו פקיד עליה רשאי להשתמש או לצוות כי ישתמשו בכוח ככל אשר יהא, לדעתו, צורך בכך, כדי להבטיח את קיומה של פסקא (א), (ב) או (ג) מסעיף זה.

15. כל אדם שנמצא באניה המשוטטת במימי החוף של פלשתינה (א"י) ואשר, לדעת בית המשפט, היה באותה אניה בכוונה להכנס לארץ מתוך הפרת סעיף 5, רואין אותו כאשם בעברה עפ"י סעיף 12(2).

16.—(1) ימות העבודה ושעות העבודה במחלקת העליה ייקבעו על ידי המנהל בצו.

(2) כל עבודה הנעשית ע"י מחלקת העליה בקשר עם כניסתו של אדם לפלשתינה (א"י), תעשה בימות העבודה ובשעות העבודה, חוץ אם הותרה עבודה נוספת מחוץ לשעות העבודה.

17. כל אימת שמתירין עבודה בימי פגרא רשמיים או מחוץ לשעות העבודה במשרד, יוטל בעד שירותי מחלקת העליה שכר עבודה נוספת לפי שער התשלומים שיקבע הנציב העליון, אם לכל הארץ כולה ואם לגבי איזה מקום כניסה מסויים.

18.—(1) מותר לנציב העליון במועצתו, באישור מזכיר הממלכה, להתקין תקנות לשם פיקוח מעולה יותר על העליה לפלשתינה (א"י), ובלי לפגוע בכללותה של הסמכות דלעיל, רשאי הנציב העליון במועצתו לקבוע באותו אופן את כל המסים שיש לשלמם עפ"י פקודה זו.

(2) משהותקנו תקנות כאלה מביאין אותן בפני המועצה הפלשתינאית (א"י).

19. פקודת העליה מבוטלת בזה:

בתנאי שכל התקנות שהותקנו וכל הצווים, המודעות, הרשיונות, התעודות או המסמכים האחרים שניתנו עפ"י הפקודה המבוטלת בזה ושהיו בני-תוקף ביום קבלת פקודה זו תוקף, לרבות תקנות העליה המפורטות בתוספת לפקודה המבוטלת בזה, רואין אותם כאילו הותקנו או ניתנו עפ"י פקודה זו וישארו בתקפם עד שיבוטלו או ישונו עפ"י פקודה זו.

הרולד מקמיכאל

נציב עליון.

נוסע שיש בדעתו לעלות לארץ באופן בלתי-יחוקי.

ימות עבודה ושעות עבודה.

עבודה נוספת.

הנציב העליון במועצתו יכול להתקין תקנות עליה.

כטור והוצאה מן הכסף. פרק 10.

6 במרץ, 1941.